

# ДИЛЯН БЕНЕВ САМОУБИЙСТВО

[chitanka.info](http://chitanka.info)

Вървах си по главната улица на Варна, наслаждавайки се на морския полъх. За човек като мен, живял тук, бе наистина трудно да издържи на изкушението, ако не дойде през август. Родното място си е родно, и където и да живееш в този изпреварващ човешките представи свят, ти винаги ще милееш за него — пък и колкото понякога да си нехаен за това! И бързайки към една редакция, внезапно ме спря майката на един съученик:

— Какво става с теб?

— Ами к'во да става?

— Позна ли ме?

— Да, разбира се.

— Не съм те виждала отдавна.

— Ами всеки по пътя си.

— Видях, че бързаше...

— Чакаат ме едни хора.

— А пишеш ли още?

— Че иска ли питане?

— Просто за информация.

— Аз изобщо не трябваше да уча тук.

— Че нали всички тук се натискат.

— Те може да се натискат, но те нямат моята съдба.

— А ти убеден ли си в нея?

— Естествено! Ето, издадох втора книга със спонсор и всички ме намразиха.

— Че то навсякъде е така.

— Да, но в изкуството нещата са вечни и там интригите са най-големи.

— Да не спорим.

— И затова искам да ти я подаря.

— Не, ще я купя.

— Не, подарявам ти я.

— Не, ще я купя.

— Няма нужда. Аз обичам да го правя.

— Добре тогава.

— И за кого да я надпиша?

— На сина ми, разбира се.

— Добре, заповядай.

— Ти женен ли си?

— Не съм. Но ходя с една софиянка.

— Ами и той не е женен. Значи може да се видите.

— Едва ли!

— Но едно време бяхте приятели.

— Да, но сега времето е друго.

— А вашите как са, не искат ли да ги гледаш?

— Ами добре са. Пък и да не са, нали сестра ми е с тях.

— И не се ли тревожат, че си в София.

— Напротив! Те се радват, че съм там, и съжаляват, че съм се лутал тук.

— Значи няма да се видите?...

— Но аз съм твърде зает със себе си и вече пиша разкази.

— Ама ти само с това ли се занимаваш?!...

Бях изумен! С такава животинска злоба го каза, че едно животно да беше, по би изглеждало човек. Ала от яд, че може да захвърли книгата, запазих самообладание, казвайки, че работя в една организация.

А тази жена, която беше куртизанка по рождение, ми беше повече от ясна. Надменна по нрав, искаше да дирижира всеки. Най-вече сина си. Много вързан в устата, с нищожен интелект. Но добре, че навремето бях друг човек, за да бъдем приятели и да му тръгне с жените. А все не ми беше благодарен. От такъв човек как да не избягаш? И когато прописах, той и майка му бяха най-големите ми отрицатели.

Затуй на улицата тя искаше не толкова да бъдем заедно, че да го оженя, а колкото да ми въздействат всякак, в ущърб на призванието ми, от което изпитвах сатанинска завист — **УБИВАЙКИ СЕБЕ СИ!**

# ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

**МОЯТА БИБЛИОТЕКА**



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.